

**החלטת ועדת האתיקה
בעניין התבטאויות חברי הכנסת
מיום כ"ד בתמוז התשע"ג - 2 ביולי 2013**

מרבית הקובלנות המוגשות לוועדת האתיקה עניינן התבטאויות של חברי הכנסת. חלק מהקובלנות מוגשות על ידי חברי הכנסת כנגד עמיתיהם, אולם רובן מוגשות בידי אזרחים, החשים שאופן ההתבטאות של חברי הכנסת פוגע בכנסת, בכבודה ובמעמדה הציבורי.

ועדת האתיקה החליטה להמשיך בעמדה העקבית שנקטו ועדות האתיקה בכנסות הקודמות, שלפיה יש להימנע ככל הניתן מהגבלת חופש הביטוי הפוליטי והאידיאולוגי של חברי הכנסת, גם כאשר הדברים שהם אומרים חריפים ומקוממים. הזכות לחופש ביטוי מהווה כלי עבודה ראשון במעלה עבור חברי הכנסת, בתוך משכן הכנסת ומחוצה לו, ועיקר חשיבותה של זכות זו במתן הגנה לדברים שאינם פופולריים ושאינם יכולים לצרום לאוזניים רבות.

אך אם בכל הנוגע להתבטאויות פוליטיות עמדת הוועדה היא כי ככלל יש לדחותן על הסף אף אם מדובר בהתבטאויות קיצוניות ומקוממות, הרי שביחס להתבטאויות שיש בהן כדי ניבול פה, השמצה, הכפשה וביזוי של יחידים וציבורים, עמדת הוועדה שונה בתכלית. הוועדה סבורה כי התבטאויות כאלה פוגעות פגיעה של ממש במעמדה של הכנסת ובכבודה, ומדרדרות את השיח הציבורי בישראל, וכי ראוי לטפל בהתבטאויות אלה בכלים העומדים לרשות ועדת האתיקה, וזאת על מנת לשרשם.

לפיכך, ובבחינת אין עונשין אלא אם כן מזהירין, ועדת האתיקה מוצאת לנכון להביא לידיעת חברי הכנסת כי תעמוד מכאן ואילך על עקרונות אלה ובמקרים של התבטאויות מהסוג המפורט לעיל, תטיל סנקציות כפי שתמצא לנכון ובהתאם לסמכויותיה לפי החוק.

ההחלטה תונח על שולחן הכנסת.